

Sázavské listy

Z OBSAHU

Strana 2 Zprávy z radnice – Vyšel sázavský kalendář. Z jednání zastupitelstva. Ples. **Strana 3–4** Zprávy ze sociální oblasti – SK 55+. Nabídka práce. Sázavské děti – Čertovské šachy. Mikulášská besídka. Sport – Výsledky. **Strana 5** Inzerce. **Strana 6–8** Kulturní akce – Kino. Woskovky. Divadlo. Výstava. **Příloha** Novoroční literární příloha.

číslo 1

LEDEN 2023

PERIODICKÝ TISK ÚZEMNÍHO SAMOSPRÁVNÉHO CELKU zdarma*, prodej 5 Kč

Foto: Richard Strouhal

PF 2023

Vážení spoluobčané, přejeme vám šťastné vykročení do nového roku, hodně zdraví, síly a životního optimismu.

Město Sázava

Slovo starosty

Milí spoluobčané,
loni jsem v novoročním článku psal o nastupující energetické krizi, rostoucí inflaci a novém vedení města. Přidat ještě v únoru započatou válku na Ukrajině, mohl bych článek zkopírovat a byl by stále aktuální. Co se ale změnilo, naučili jsme se s tím nějak žít. Vysoké ceny nás už nepřekvapují, benzin s naftou se dokonce dostaly pod 40 Kč, což by před rokem a půl byl pomalu důvod k demonstracím, ale teď z toho máme snad i radost. I město se s tím vším muselo nějak vypořádat. Povedlo se nám poskládat

Co nás čeká v roce 2023

vyrovnaný rozpočet, nemusíme si nikde půjčovat jako náš stát a pokud půjde vše dle našich představ, postavíme a opravíme, co jsme naplánovali. Pro vaši představu, město hospodaří s ročním rozpočtem kolem 100 mil. Kč. Asi 65–70 % zaberou mandatorní tedy povinné výdaje jako energie, výplaty, nakládání s odpady, údržba a další. Zbyde nám tedy 30–35 mil. Kč, které můžeme investovat na rozvoj města. A kam půjdou příští rok?

pokračování na str. 2

** Lednové Sázavské listy jsou zdarma do schránek pro občany Sázavy, Bělokozel, Čeranic a Dojetřic, v prodeji za 5 Kč. Únorové vydání opět pouze v prodeji.*

pokračování ze str. 1 – Co nás čeká v roce 2023

REKONSTRUKCE ULICE ANENSKÁ A OPRAVA POVRCHU VE ZLATÉ

Jako starostovi, který zde bydlí, mi trochu těžkne ruka, když to píšu, ale na svou obranu říkám, že celý proces od záměru po vlastní realizaci trvá asi 3 roky, tedy byl započat daleko před mým zvolením a kdo tu poslední dobou někdy šel, ví, že obě ulice vedoucí k našemu hřbitovu jsou v hrozném stavu. Komunikace jsou obecně drahé a i když se stavba řádně soutěžila, výsledná částka přesahuje 20 mil. Kč.

DOSTAVBA HASIČSKÉ ZBROJNICE

Příští rok by měla být dokončena přestavba multifunkční budovy v průmyslové zóně, kam se definitivně přestěhují hasiči, městská policie a technické služby. Rozpočet je 6,5 mil. Kč, plánujeme zde čerpat dotaci ve výši 80 % z celkové částky.

INOVACE VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ

Kvůli významné úspoře el. energie jsme v tomto roce přistoupili k výměně svítidel asi v polovině Sázavy, ta druhá půlka přijde na řadu další rok. Rozpočet 4 mil. Kč a opět asi z 80 % zde využijeme státní dotaci.

REALIZACE EKOLOGICKÝCH JÍMEK

Pro Dojetřice, Čeřenice a Poříčko máme na letošní 2. pololetí naplánovanou realizaci ekologických jímek, protože zde z nejrůznějších příčin nelze v budoucnu uvažovat o kanalizaci. Rozpočet 5 mil. Kč, dotace 75 %.

VÝSTAVBA SBĚRNÉHO DVORU

Náš současný sběrný dvůr nemá potřebné parametry, aby mohl nakládat s takovým množstvím odpadu, který už teď zpracovává. Aby nám ho definitivně nezavřeli, potřebujeme vybudovat nový, s odpovídající kapacitou i pro dlouhodobý výhled jeho fungování. Možná se nám sběrný dvůr nepovede tento rok dokončit, ale minimálně zajistíme pro jeho výstavbu vše potřebné (stavební povolení, výběrové řízení na zhotovitele, žádost a přidělení dotace). Bude vybudován v průmyslové zóně, s rozpočtem 28 mil. Kč a plánovanou dotací 85 %.

PŘECHODY V PRAŽSKÉ

Ke zvýšení bezpečnosti chodců jsme vytypovali několik míst, kde bychom postupně rádi realizovali nové přechody a chodníky. Příští rok začneme na jaře přechodem u „Žabky“ a na podzim u „hráze“. Rozpočet na každý z nich je kolem 1,5 mil. Kč a aspoň na ten druhý se pokusíme zažádat o dotaci 70 % (u Žabky nelze žádat kvůli úzkému chodníku, který nemůžeme rozšířit pro různé vlastnictví pozemků). Další rok nás čeká nový chodník na Oldřichově nábřeží od mostu až k přejezdu s přechodem u Drábovky.

Vyjmenoval jsem pouze vybrané nákladnější akce, které jsou minimálně administrativně v takové fázi přípravy, že je bude možné v tomto roce realizovat. Je tu i řada dalších investic, které zde uvedeny nejsou anebo nejsou v naší režii jako např. dokončení stavby mostu a oprava železničního viaduktu. O těchto i dalších vás rád budu informovat někdy příště.

Rok 2023 asi opět nebude úplně lehký, ale nám všem přeji, ať ho se ctí zvládneme a ať jsme zdraví. Vladimír Dvořák, starosta

Z jednání zastupitelstva

Zastupitelstvo města se sešlo na svém druhém jednání, v pondělí 12. prosince v novém komunitním centru Na Kácku. Hlavním bodem jednání bylo schválení rozpočtu na příští rok a změna obecně závazné vyhlášky o místním poplatku za svoz odpadu. Ten se od příštího roku zvýší na 1 000 Kč.

Dalšími body bylo např. poskytnutí neinvestiční dotace ve výši 80 000 Kč

pro pečovatelskou službu RUAH o.p.s. a 370 200 Kč pro Posázaví o.p.s. Schválena byla smlouva o umístění veřejného osvětlení v ulici Oldřichovo nábřeží. Město Sázava v současné době získalo stavební povolení na rekonstrukci chodníků Oldřichova nábřeží včetně vybudování nového přechodu pro chodce u „Drábovky“. Součástí rekonstrukce je oprava chodníku až k železničnímu přejezdu.

Další jednání zastupitelstva je plánované na březen 2023.

AV

Vyšel sázavský kalendář

Město Sázava vydalo kalendář pro rok 2023 – Sázava objektivem Jana Kroupy. Jan Kroupa se narodil v Praze, kde má trvalé bydliště. Jeho rodiče vlastnili chatu na Sázavě, kam s nimi od dětství pravidelně jezdil. Za tu dobu si vybudoval velmi pozitivní vztah k Sázavě a jejímu okolí. Již několik let zde tráví většinu času. Amatérskému fotografování se věnuje dlouhodobě. Rád chodí do zdejší přírody a tak vzniká mnoho jeho fotografií. Kalendář je možno zakoupit v infocentru, trafice na náměstí, květince v OD Tesco, papírnickví Hra-papír a v koloniálu „U Babiček“.

V infocentru zároveň probíhá autorova výstava fotografií, kterou si můžete prohlédnout do 6. 1. 2023.

MiŠ

MĚSTSKÝ PLES

SÁZAVA

THM kapela
Taneční škola TWIST
Freshow JBC
slosovateľné vstupenky

SPOLEČENSKÝ DŮM
VSTUP 200 Kč
předprodej v TIC

21. LEDNA 2023 | 20:00

Sázavská komunita 55+

Vážené dámy, pánové a přátelé, jak naši, tak Sázavské komunity 55+ z.s., dovoluji mi na stránkách Sázavských listů malou rekapitulaci naší činnosti v roce 2022. Tentokrát vás seznámím s činností po kalendářních měsících. V roce 2022 jsme začali s většími akcemi, oslavou svátku žen MDŽ v měsíci březnu, v dubnu se konala již také tradiční, rukodělná aktivita s názvem „Velikonoční tvoření“ a navštívili jsme v pražské Troji expozici Fata Morgana, což je tropický skleník patřící k botanické zahradě. V květnu se velmi vydařil výlet do Národního muzea, které prošlo dlouhou a náročnou rekonstrukcí. Dále jsme s Aničkou Greyerovou oslavili její životní jubileum a navštívili dendrologickou zahradu v Průhonicích u Prahy. V červnu jsme zavítali do našeho bývalého okresního města Kutné Hory a její dominanty chrámu sv. Barbory, další naše cesta vedla do nedaleké Stříbrné Skalice, do nově zbudované ZOO. O prázdninách v červenci jsme se vydali opět vlakem do Zlenic u Čerčan, kde jsme vstupným podpořili opravu místní hlásky na akci „Oživlý středověk“. Ukázka dobových řemesel byla velmi poučná. Tento měsíc se ještě vybraní jedinci z komunity (bylo nutno vlastnit potravinářský průkaz) zúčastnili soutěže ve vaření guláše na nádvoří Hutě František, kde jsme obsadili v těžké konkurenci krásné čtvrté místo. Jedním z porotců byl známý šéfkuchař Jaroslav Sapík. V měsíci srpnu jsme se vydali již poněkoličkáte na náš nejoblíbenější hrad Český Šternberk a jinak se věnovali volně a dovoleným. V měsíci kdy začíná školní rok, jsme v nově otevřeném komunitním centru pro všechny občany Sázavy, přivítali autorku knih na posílení paměti p. Veroniku Nešporovou a před vlastní autogramiádou s ní strávili několik desítek minut při příjemné besedě o všem. Dále jsme uspořádali každoroční koncert zpěvačky Kateřiny Ševidové. V říjnu jsme se vydali autobusem do muzea lidových krojů nedaleko Bohdanče, stihli neplánovanou exkurzi sklárny v Tasicích a obchůdek palírny Agnes v Bohdanči. Sešli jsme se Na Závrtku při posvícení u Aničky Greyerové. V listopadu jsme oslavili svátek sv. Martina na domečku, sešli se v komunitním centru při vánočním

JÓGA PRO SENIORY

Pokud jsme se na józe ještě nepotkali a nemáme na sebe kontakt, je třeba se před první návštěvou telefonicky přihlásit. S sebou si prosím noste jako pomůcku pevný pásek od kalhot.

každý čtvrtek
10:00–11:00

Komunitní centrum
— malý sál

Na Káčku 87
285 06 Sázava

Jana Prokešová

731 512 013

tvoření a vytvořili spousty krásných dekorací. Zatím nebylo chladno a tak jsme v Praze navštívili Pražský hrad a Chrám sv. Víta. Na poslední listopadový víkend připadla první adventní neděle a zúčastnili jsme se jarmarku s rozsvícením vánočního stromu na náměstí. V prosinci jsme se sešli na náměstí s Mikulášem, čerty a andělem, proběhly povinné básničky a drobná nadílka. V komunitním centru Na Káčku proběhlo vánoční drátování, kde bylo možno vyrobit originální dárky pro své nejbližší a uspořádali jsme vánoční večírek s tombolou a hudbou harmonikáře Josefa Matury. Již samozřejmě naší činností jsou Ivanky pravidelné celoroční úterní vycházky s hůlkami i bez nich, které se konají za každého počasí.

Jak vidíte přátelé, záběr naší činnosti je opravdu široký a opět podotýkám, že našich akcí se může zúčastnit i ten, kdo není členem komunity, a když se mu naše činnost bude líbit, může se jí stát. Pozvánky na naše akce jsou k nalezení na FB stránkách komunity a na nástěnce u kulturního domu. Tak to byl souhrn naší činnosti v roce 2022. Rád bych poděkoval vedení města Sázava, které naše snažení o zkvalitnění trávení volného času seniorů a propojování

generací materiálně podporuje. Děkuji našim koordinátorkám za nelehkou práci při přípravách našich akcí. Všem občanům přeji v tomto roce mnoho štěstí, zdraví a pohody, jak v soukromém, tak i profesním životě.

S úctou předseda Sázavské komunity 55+ z.s. Jiří Rupprecht

VÁNOČNÍ JÓGA PRO SENIORY

První prosincový den jsme se sešli se sázavskými seniory, abychom se seznámili s jógou. Účast byla nevídaná, přišlo 14 žen a 2 muži. Sál byl provoněn esenciálními oleji, svíčky zapálené, úsměvy na rtech měli snad všichni. Srovnali jsme si tělo do pozice hory a namasírovali plošky nohou. Po rozcvičení jsme se usadili na židle. Zahřáli a procvičili jsme velké i malé klouby a naučili se dvě zklidňující dechová cvičení. Dozvěděli jsme se také něco z jógové filozofie. Na závěr nemohla chybět relaxace. Po cvičení jsme adventní atmosféru podtrhli zpěvem koled za doprovodu Martina Prokeše, který nám zahrál na ukulele. Popíjeli jsme skořicový čaj a nechali se unášet kouzlem blížících se Vánoc.

SK 55+

Člověk zpět k člověku, Samopše 15, 285 06 Sázava
 Kontakt: Věra Kalašová, info@ddpsamopse.cz, tel. 314 314 585, 314 314 588

DŮM DOMÁCÍ PÉČE V SAMOPŠÍCH, DOMOV SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM PRO OSOBY S CHRONICKÝM DUŠEVNÍM ONEMOCNĚNÍM,

HLEDÁ DO SVÉHO KOLEKTIVU NOVÉ KOLEGY

VŠEOBECNÁ SESTRA (PŘÍP. PRAKTICKÁ SESTRA)

Mzda: 33 000 Kč/měsíc,
 příplatky za svátky, noční
 Nepřetržitý provoz: 24/7, 12/hod. služby,
 možnost i ranní směna
 Pracovní poměr: práce na plný
 i částečný úvazek

PRACOVNÍK V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH – PEČOVATEL/KA

Mzda: 26 500 Kč/měsíc,
 příplatky za svátky, noční
 Nepřetržitý provoz: 24/7, 12/hod. služby
 Pracovní poměr: práce na plný
 i částečný úvazek

POMOCNÝ KUCHAŘ/KA

Mzda 21 000 Kč,
 – připravuje jídla studené kuchyně
 – připravuje pokrmy dle pokynů kuchaře
 podle jídelního lístku
 – ručí a odpovídá za zachování čistoty

**NÁSTUP U VŠECH POZIC MOŽNÝ IHNEDE! PRO PRACOVNÍ POZICE DLE DOMLUVY MOŽNOST PŘESPÁNÍ.
 SMĚNNÝ PROVOZ S PŘIHLÉDNUTÍM NA JÍZDNÍ ŘÁD VLAKŮ.**

SÁZAVSKÉ DĚTI

Čertovské šachy

Dne 4. prosince se v Táboře hrál již 18. ročník „Čertovského turnaje dvojic“. Jedná se o turnaj, v němž aspoň jeden člen družstva musí být mladší 15 let včetně a kromě cen za výsledek se vyhlásují i 3 ceny za nejlepší masku (na výběr byl čert, Mikuláš a anděl). Naše děti o tento turnaj zatím zájem neměly, ale letos se na něj kupodivu přihlásila družstva hned dvě: **Mat a Pat** (ve složení **Jirka Matoušek** a **Jirka Havelka**) a **Cuties** (**Verča Žoudlíková** a **Matěj Hostomský**). Z celkových 37 družstev (mimo chodem – rekordní účast!) byli naši nasazeni na 15. a 21. místě.

Když jsem si prostudoval sestavy, očekával jsem i podobné umístění. To jsem byl ovšem přehnaně optimistický – obě družstva totiž společně dělila 24.–25. pozici.

Co dodat? Výsledek nevalný, snad jen několik poznámek k jednotlivcům: Jirka M. vyloženě zklamal – ze 7 partií jen 3 body, prohra s Verčou, 2 výhry s vyloženými začátečníky a jedna se slabším soupeřem... (pád ratingu). Jirka H.: celkem rozumný výkon po několikaleté sportovní přestávce – 3 body ujdou... (i když i u něj pád ratingu je nevyhnutelný).

Verča: překvapila výhrou nad Jirkou, ale též prohrou se začátečníkem, jinak klasická „houpačka“ – 4 body se ale počítají (její rating se zlepšil!).

Matěj: host, kterého neznám – výsledek nic moc, ale snad si aspoň s Verčou turnaj užili...

Jiří Kotzot

SÁZAVSKÝ SPORT

FOTBAL

Rozpis utkání na jarní sezónu

1. B třída skupina D

- 25. 03. 2023 10:15 Kunice – Sázava A
- 01. 04. 2023 16:30 Sázava A – Vyžlovka
- 09. 04. 2023 16:30 Sedlec-Prčice – Sázava A
- 15. 04. 2023 17:00 Sázava A – Uhlířské Janovice
- 22. 04. 2023 17:00 Sázava A – Divišov
- 29. 04. 2023 17:00 Křivisoudov – Sázava A
- 06. 05. 2023 17:00 Sázava A – Sedlčany B
- 13. 05. 2023 13:00 Jevany – Sázava A
- 20. 05. 2023 17:00 Sázava A – Říčany
- 27. 05. 2023 17:00 Velké Popovice – Sázava A
- 03. 06. 2023 17:00 Teplýšovice – Sázava A
- 11. 06. 2023 17:00 Sázava A – Mířetice
- 18. 06. 2023 17:00 Sázava A – Kácov

STOLNÍ TENIS

Okresní přebor 1. třídy

- Pyšely A – Sázava A 6:12 (sady 27:38)
- Sázava A – Týnec n. S. A 6:12 (sady 31:41)
- Louňovice p. Blaníkem A – Sázava A 3:15 (sady 18:49)
- Sázava A – Benešov C 12:6 (sady 37:28)
- Neveklov A – Sázava A 7:11 (sady 28:39)
- Pyšely B – Sázava A 4:14 (sady 19:47)

Okresní přebor 5. třídy

- Sázava B – Olbramovice C 0:16 (sady 6:54)
- Vlašim B – Sázava B 13:5 (sady 44:26)

ŠIPKY

2. liga skupina H

- Worm Gang Praha – DC Sázava 7:11 (legy 21:28)
- DC Sázava – Delta Praha 12:6 (legy 28:21)

3. liga skupina I

- Sázavská pivnice – Wolverines Praha 9:9 (legy 21:21)
- Sázavská pivnice – Abasta Křepenice 11:7 (legy 25:17)
- Starci na chmelu Říčany – Sázavská pivnice 9:9 (legy 21:21)
- Sázavská pivnice – Žiznivý důchodci Praha 5:13 (legy 15:28)

Sázava Dart Cup 2022

Průběžné pořadí (započteny jsou 2 nejlepší výsledky v měsíci):

1. Ondra S. 2360,
2. M. Lukavský 2350,
3. Jarda Břenda 1510,
4. Rupi 1380,
- 5.–6. Budák 1180, 5.–6. Pětka 1180,
7. P. Beneš 1170,
8. Skot 1150,
9. M. Patócs 1100,
10. Žobér 1040 atd. (celkem 71 hráčů) JK

Na začátku prosince se konala ve společenském domě Mikulášská besídka, na které se dětičky setkaly s Mikulášem, andělem a čertem. Besídka byla pořádána Woskovkami ve spolupráci s TJ Kavalier, sklárnami Kavalierglass, městem Sázava a s některými žáky ZŠ a MŠ Sázava. Program byl velmi bohatý. Vystoupily na ní děti z hudebně-pohybového kroužku Tanánky. Zasoutěžili jsme si též o post nejlepšího tanečníka a tanečnici. Děti velmi potěšil sněhuláček, bublinostroj a bohatá tombola. Děkujeme všem za účast a těšíme se na příští rok. Woskovky

Novoroční literární příloha Sázavských listů

LEDEN 2023

Autor vtipů v příloze: Radek Tupý

Kouzlo venkovního grilování

Michal Viewegh

(povídka z knihy Průměrně zamilovaný muž, Euromedia 2022)

Oskarovi dlouho připadalo, že se oslava jeho šedesátin přes všechny počáteční problémy nakonec vydařila. Vína, která dovezl jeho bratr, byla víc než dobrá a objednaná cateringová firma dokonce překonala všechna Oskarova očekávání. O grilovaná masa, krevety i ryby byl na terase domu velký zájem a před grilem se víceméně pořád tvořila fronta, ale nyní, po dvou hodinách od začátku oslavy, už tam stál Oskar sám. Hleděl na ten profesionální gril s třemi hořáky bez valného zájmu, a bůhvíproč dokonce i s lehkým, obtížně vysvětlitelným podrážděním. Kuchař se na něho přesto (nebo možná právě proto) usmál.

„Krevety a kuřecí můžete mít skoro hned, anebo si můžete chvíli počkat na biftek, Mistře,“ oznámil Oskarovi. Kuchaři za nic nemůžou, připomněl si Oskar. Procházející nakratičko ostříhaná servírka v černé minisukni s bílou zástěrkou se na něho usmála a Oskar jí úsměv s malým zpožděním oplatil. Servírky taky za nic nemůžou. Za všechno si může sám – i za to, že je na svých vlastních šedesátinách jako jediný bez partnerky. „Jo, jo. Díky,“ odpověděl kuchaři. „Tak si asi počkám na ten biftek. Středně propečeně, prosím.“

Kuchař souhlasně přikývl a začal maso připravovat.

To dlouhé mlčení Oskarovi začalo jako obvykle připadat trapné.

„Venkovní grilování má stejně své kouzlo,“ plácl po chvíli, jen aby něco řekl. Kuchař to nijak nekomentoval.

„Můžu říct něco, co se netýká jídla?“ zeptal se ale po chvíli Oskara nečekaně.

Ten se musel usmát: „Jasně!“

„Bude to osobní!“ varoval ho kuchař.

„Máme svobodu slova.“

„Vypadáte smutně. Jste smutnej.“

„To asi nedokážu přesvědčivě popřít,“ odpověděl Oskar zaskočeně.

„Máte...“ řekl kuchař a poprvé zaváhal.

Oskar konečně odvrátil oči od státního znaku na kuchařově bělostném rondonu a podíval se tomu sympatickému chlapíkovi do očí.

„Mám co?“ zeptal se.

„Ano, odešla od vás manželka, ale máte tři krásný zdravý dcery, vnuka, tenhle velkej hezkej dům se zahradou, napsal jste fůru knížek, natočili vám několik úspěšných filmů – tak proč jste smutnej?“ zeptal se ho kuchař. „Sleduju vás na Facebooku!“ dodal.

Znělo to skoro útočně. Maso vhozené na rozpálený ocelový plát hlasitě zasyčelo.

„Připouštím,“ řekl smířlivě Oskar, „že svůj život občas vidím že špatného úhlu pohledu.“

„Bingo!“ zvolal nečekaně hlasitě kuchař.

Oskar se ale nechtěl vzdát tak snadno.

„Jenže co mám dělat,“ pravil, „když na něj nedokážu koukat jinak?“

„Změnit antidepressiva. Změnit psychiatra. Omezit alkohol.“

Zdálo se, že mladí kuchaři mají v podobných otázkách jasno.

„Už nic neberu. A k psychiatrovi už taky nechodím. Ale jo, trochu chlastám.“

„Že by jádro pudla?“ usmál se na něho kuchař.

Ta nakrátko ostříhaná servírka, která právě přinášela ovoce do čokoládového fondue, věnovala kuchařovi nesouhlasný pohled.

pokračování na str. II

pokračování ze str. 1 – Kouzlo venkovního grilování

„Hele,“ začal Oskar, „já samozřejmě chápu, že nespokojenost nebo smutek může v mém případě působit jako rouhání, jenomže samotnej fakt, že si to uvědomuju, moji nespokojenost ani můj smutek jaksi neumenšuje.“

„Proč by to bylo rouhání?“ otázal se řečnický kuchař. „Nebudte na sebe tak přísněj. I úspěšnej člověk má samozřejmě právo se cejtít smutnej – třeba i princ Charles!“

„Nebo Gordon Ramsey,“ plácl Oskar.

Nakrátko ostříhaná servírka znovu prošla kolem.

„Nebo Gordon Ramsey!“ zopakoval souhlasně kuchař. „Nebo vy a já.“

„A co vy? Vy jste taky smutnej?“ zeptal se po chvíli Oskar.

„Smutnej?“ zopakoval kuchař jakoby nechápavě, zatímco otáčel maso.

„Jo, smutnej,“ usmál se Oskar. „Nemluvíme tu snad od začátku o smutku?“

Zavrtěl lehce hlavou, ale kuchař nakonec souhlasně přikývl.

„Někdy bejvám zklamanej,“ připustil. „Třeba z práce nebo z lidí. Ale smutnej? To ne. Nikdy nejsem smutnej.“

„To si ovšem lehce odporujete,“ upozornil ho Oskar.

„V čem?“ zeptal se kuchař klidně a se stejným klidem vytáhl z masa teploměr a podíval se na displej.

„Když je člověk z někoho nebo něčeho zklamanej, automaticky je snad i smutnej, ne?“ nadhodil Oskar.

„Já ne,“ řekl kuchař přesvědčeně. „Vážně nejsem.“

„Tak to nejste kuchař, ale kouzelník. Jste David Copperfield zklamání.“

Oskar si opět všiml té nakrátko ostříhané servírky. Tentokrát stála tak blízko, že ho musela slyšet, říkal si v duchu – a servírka mu jeho předpoklad obratem potvrdila.

„Tak to bylo přesný!“ zvolala s podivně pokriveným úsměvem.

„To bylo fakt přesný!“

Na Oskara sotva pohlédla, nicméně kuchařovi věnovala významný, nepokrytý nepřátelský pohled. Naštěstí se zase vzdálila.

„Vy ji znáte?“ zeptal se Oskar polohlasem kuchaře.

„Jo jo,“ přitakal suše. „Teda dlouho jsem si to myslel.“

Oskar po svém zvyku zdvihl obočí a hlavu naklonil na stranu.

„Takže... to je...?“

„Exmanželka,“ informoval ho kuchař stručně. „Zklamal jsem ji – jak jste slyšel.“

„Máte děti?“ zeptal se Oskar víceméně automaticky.

Sám byl dvakrát rozvedený.

„Já jo,“ řekl kuchař a krátce k Oskarovi vzhlédl. „Ona už ne.“

Oskar se zarazil.

„Jak to proboha myslíte?“

„Obě mi nechala.“

Oskar se tu šokující informaci snažil ustát, ale samozřejmě mu i tentokrát začaly vlhnout oči.

„Dneska jsou u mojí matky,“ sdělil mu klidně kuchař. „Kluk a holka. Robert a Iva. Sedm a devět.“

Oskar pouze přikývl.

„Hrozně prima děcka,“ dodal kuchař pyšně. „Jasně, první rok dva občas brečely, ale dneska už jsou z nejhoršího venku. Občas jsou ještě trochu smutný, ale jinak jsou moc chytrý a šikovný.“

Oskar znovu přikývl. Promluvit zatím ještě nedokázal.

„Zvládneme to,“ ujistil ho s úsměvem kuchař. „No nic. Jestli to vážně máte rád medium rare, máte to hotový. Pokud to teda nechcete well done...“ ■

Jaroslav Ježek v Americe

Leoš ŠEDO

Mlha nad ruzyňským letištěm se konečně zvedla. Byl sychravý den 9. ledna roku 1939 a letadlo do Curychu mohlo odstartovat. Mezi několika cestujícími na palubě byli i Jaroslav Ježek a Jan Werich. Byla to zřejmě jejich poslední šance k opuštění země, která se za dva měsíce změní v Protektorát Böhmen und Mähren. Wericha mělo gestapo na jednom z čelných míst pro plánované zatýkání a velkým problémům by neušel ani Ježek, blízký spolupracovník V+W.

To všechno možná řekl Werich pilotovi, který měl kvůli mlze otočit zpět do Prahy. Statečný letec přistál i přes krajně nepříznivé podmínky v Curychu a tak nejspíš Werichovi s Ježkem zachránil život. Oba se sešli v Paříži s Voskovcem, navštívili představení klaunské trojice Fratellini a pak už se vydali na šestidenní plavbu přes Atlantik na palubě lodi Aquitania. „Kde hraje Benny Goodman?“ ptal se prý Ježek skupinky českých přátel, která je přišla do přístavu přivítat. Těšil se na originální americký jazz v jeho domácím prostředí a Benny Goodman byl tou dobou jednou z nezářivějších hvězd.

Voskovec, Werich a Ježek – legendární tři strážníci – to neměli v Americe vůbec jednoduché. Neuměli anglicky, měli jen návštěvnícká víza a přísliby práce, na něž víza dostali, byly fingované. Zpočátku uspořádali několik představení pro krajany, úspěch měli

samozřejmě hlavně u čerstvě příchozích. Ty, kteří už žili v Americe delší dobu, jejich humor příliš neoslovil. Postupně došli k poznání, že na krajany nemohou spoléhat a musí se obrátit na domácí publikum – v první řadě tedy ovládnout jazyk. Aby unikli nepříjemnému newyorskému horku, strávili léto 1939 v malém městečku v Pensylvánii. Intenzivně se učili anglicky a Voskovec s Werichem promýšleli, jak by se v Americe dostali k divadelní či filmové práci. Za tím účelem se přesunuli do Clevelandu ve státě Ohio, zatímco jejich kamarád se vrátil do New Yorku. Když končil první válečný rok 1939 a Newyorčané – Spojené státy zatím nebyly ve válce – slavili na Times Square příchod nového, Ježek netušil, že mu v té chvíli zbývají pouhé dva roky života.

V Americe trpěl steskem po Praze, mamince a sestře, zpočátku dokonce uvažoval o návratu. Ve chvílích deprese vyčetl svým dvěma přátelům, že jej vlastně unesli a jednou se jim dokonce vytrhl a vběhl mezi projíždějící auta. S vypětím sil se jim povedlo jej zachytit a odvézt do bezpečí.

Ježek se postupně smířil s osudem, dokonce si New York svým způsobem oblíbil. Dával hodiny klavíru, pracoval s mužským a ženským pěveckým sborem při českém Dělnickém domě a především se snažil uplatnit jako skladatel. Odmítl finanční nabídku za několik jazzových melodií, které by však musel prodat

anonymně. Chtěl vystupovat jako autor pod svým jménem. Měl stále problém se získáním dlouhodobého pobytu, tím pádem i s přijetím do autorské organizace.

Velké zklamání mu přineslo vyřazení jeho klavírní sonáty z programu prestižního hudebního festivalu, ačkoliv původně se s jejím provedením počítalo.

To už ale začaly nabírat na síle jeho zdravotní problémy. Ježek byl od dětství slabozraký, po prodělané spále měl i zhoršený sluch. Nejzávažnější problém však představovaly jeho ledviny. V podstatě měl funkční pouze jednu, která začala pozvolna selhávat. Jeho poslední radostí bylo seznámení s Čechoameričankou Františkou (Frances) Bečákovou, která o něj až do konce obětavě pečovala. Svatbu měli krátce před Ježkovou smrtí, která jej zastihla na Nový rok 1942.

Jan Werich vzpomínal, jak si v newyorském studiu během přípravy válečného vysílání do Protektorátu přehrával desku s nahrávkou Ježkovy jazzové skladby. Do místnosti vešel elegantně oblečený muž v brýlích, se zájmem se zaposlouchal a pak se otázal, kdo je autorem oné nahrávky.

„To je skladba mého přítele Ježka, bohužel už zemřel...“

„Ale to je opravdu velká škoda,“ pokýval muž smutně hlavou.

Byl to Benny Goodman. ■

Megakokot na Hradě

Michal Viewegh

(povídka z knihy *Průměrně zamilovaný muž*, Euromedia 2022)

Oskara onen říjnový den roku 2020 čekala podivuhodná směsice příjemných dobrovolných aktivit a víceméně otravných povinností. Dopoledne pravidelná kontrola na kardiologii v IKEM, poté skvělý oběd s mladou milenkou (která kvůli němu přijede až z Moravy) a ubytování ve čtyřhvězdičkovém malostranském hotelu Appia Hotel Residences, kde má Oskar již dva týdny rezervovaný pokoj. Tam se s mladou Moravačkou pomilují, osprchují a slavnostně se obléknou – a poté krátkou procházkou Nerudovou ulicí dojdou na Pražský hrad, kde Oskar za své celoživotní dílo obdrží od českého prezidenta medaili Za zásluhy III. stupně...

Budíž řečeno rovnou, že ceremoniál na Hradě Oskar v duchu radil k výše zmiňovaným otravným povinnostem – dokonce dlouho zvažoval, zda by jakékoliv ocenění od Miloše Zemana, k němuž má už léta značně kritický vztah a kterého v několika svých knihách a facebookových glosách jízlivě ironizoval, neměl odmítnout. V posledních dvou týdnech, tedy v době, kdy už měl v pražském podhradí rezervovaný hotelový pokoj, dokonce prohlašoval, že si na Hrad pro žádný metál rozhodně nepůjde a toto své stanovisko vydával za své programové rozhodnutí a také očekávaný výsledek dlouhého rozvažování. Příbuzní a přátelé, kteří věřili, že to Oskar s odmítnutím státního vyznamenání myslí vážně, jej samozřejmě nepřestávali přesvědčovat, že za více než třicet let úspěšného spisovatelství žádné významné ocenění nedostal, a tudíž si tenhle metál rozhodně zaslouží. Navíc mu poněkud demagogicky tvrdili, že oceněné laureáty bezpochyby nenavrhuje, nevybírání a ani neschvaluje prezident sám, nýbrž prý jakási údajně nezávislá odborná komise, řídící se demokratickými hlasovacími principy.

„Ale no tak jo!“ svolil nakonec naoko otráveně Oskar a dlouho pak – jako třeba teď v autě cestou do IKEM – sám sebe přesvědčoval, že to za něj vlastně rozhodli ostatní a že on sám si se Zemanem nijak nezadá.

V IKEM ovšem přišlo nepříjemné překvapení: paní primářce se nelíbil jeho krevní tlak a trvala na tom, že mu ihned nasadí Holter. Oskar ten přístroj nenáviděl. Nesnášel, když malý bateriový kompresor, umístěný na opasku jeho džínů, mnohokrát denně v pravidelných intervalech hlučně nafukoval gumovou manžetu, která mu pak dlouhé vteřiny nepříjemně svírala levou paži (poté z ní vzduch začal opět unikat a počítač spojený s kompresorem změnil aktuální hodnotu Oskarovu krevního tlaku).

„Proč zrovna dneska ne?“ zajímalo primářku.

Seděla před monitorem svého počítače. Oskar stál dva kroky od ní

a nejspíše přešlapoval. Kvůli odpolednímu milostnému dostaveníčku si už ráno vzal tabletu Cialisu, a nyní měl pocit, že mu v penisu cuká. Nenápadně zkontroloval poklopec pohledem i přejetím dlaně: zatím se naštěstí nic nedělo.

„Jdu večer na Hrad! Dostanu tam metál! Jak s tímhle strojem asi projdu přes bezpečnostní rám?“ argumentoval.

„Myslím, Mistře,“ usmála se primářka téměř koketně, „že hradní ochranka je schopna rozlišit Holter a bombu...“

Oskar věděl, že mu zbývá ještě jedna šance – ale musel odkrýt karty.

„A vzal jsem si ráno Cialis, paní primářko. Dokonce dvě tablety!“

Když to vyslovil, v první vteřině se domníval, že lékařce lže, ale náhle si nebyl jistý. Co když si vzhledem ke své roztržitosti a špatné paměti skutečně vzal dvě, nebo nedejbože možná dokonce tři tablety?

„A čemu vděčím za tak intimní informaci?“ usmála se primářka. „Proč mi to říkáte?“

„Protože tohle přece měření Holteru zásadně zkreslí!“

Primářka se znovu krátce uchechtla.

„Vy jste vážně roztomilej, Mistře! Vy se skutečně domníváte, že dvacet nebo klidně i čtyřicet miligramů tadalafilu, zlepšujícího prokrvení cév v penisu, vám zásadně zvýší krevní tlak v levé paži?“

Nyní už se doktorka nepokrytě smála.

Oskar se zatvářil uraženě. Významně zdvihl ukazováček, sáhl do své kožené příruční aktovky a z její boční kapsy vytáhl zelenožlutou krabičku, z níž pomalu vysunul hliníkové platičko s jedinou okrovou tabletou ve tvaru kapky – a poté dvě další, ovšem zcela prázdná platička.

„Vlastně když o tom tak uvažuji,“ pravil Oskar zamýšleně, „jsem si asi omylem vzal už tři.“

Lékařka se zatvářila pochybovačně.

„Neblafuju!“ zvolal Oskar dotčeně a rychlým pohledem si zkontroloval poklopec. „Mylně jsem se domníval, že jsem si ráno tabletu nevezl, a tak jsem cestou do Prahy možná spolkl ještě dvě.“

„Skutečně? A proč hned dvě?“

Oskar pokrčil rameny.

„Pro jistotu. Abych na dámu udělal příznivý dojem.“

„V tom případě lze vaši slečně jen závidět!“ zasmála se spontánně lékařka. „Šedesát miligramů tadalafilu jí zcela jistě připraví nezapomenutelný večer!“

Oskar náhle zvažněl.

„No jo,“ skoro vyjekl, „ale když jsem takhle natlakovanej – co sakra ten Hrad?“

Primářka doslova vybuchla smíchy.

„No, to mi... příště... musíte rozhodně vyprávět!“ odpověděla zajíkávě.

Po skutečně skvělém sexu s milenkou má Oskar stále dobře viditelnou erekci, takže zatímco stoupá od hotelu Aquarius Nerudovou ulicí k Hradu (za občasného bzučení Holteru), musí si rozkrok zakrývat koženou aktovkou. Tu je však bohužel nucen před detekčním rámem u vstupu do Španělského sálu odložit na pojízdný pás s rentgenem, takže záznam z bezpečnostních kamer v příštích dnech obletí doslova celý svět. Ztopořený penis českého spisovatele je totiž při příchodu na Pražský hrad skutečně nepřehlédnutelný, a Oskar navíc kvůli Holteru neprojde bezpečnostním rámem, který se okamžitě červeně rozsvítí. Přítomní novináři zběsile fotí. Oskar ukazuje ochrance Holter, ale její tři členové odmítají Mistra vpustit z jiného důvodu: právě kvůli jeho viditelné erekci, jež prý historické prostory Pražského hradu – jak se doslovně vyjádří velitel ochranky – znesvěcuje.

Oskar se s ním hlasitě hádá – na videozáznamu je jeho rozčilený hlas jasně slyšet.

„Cože? Děláte si prdel?! Znesvěcuje?!“

„Ano,“ odpovídá velitel ochranky neústupně.

„Takže já se kvůli svému ztopořenému, leč zcela průměrnému péru na Hrad nedostanu?“ vybuchuje Oskar definitivně. „A že na Hradě už celý léta sedí megakokot, to je vám jedno?!“

O černobílých časech

Milan ŠTĚDRA

Byly to časy, kdy se naše krajina rozdělovala na černou a bílou. Dětila ji řeka Sázava, sama tmavá, prý od usazených sazí. Na levém břehu měla místa jména jako: Bílý kámen, Bělokozly, Bilč či Bělčice a na břehu druhém Černé Budy, Černé Voděrady, Kostelec nad Černými lesy, ale třeba i Krkavčí skála na které hnízdili černí krkavci.

Majitelem panství na pravém břehu byl velkostatkář Richard Šwarc, měl německé jméno, které v překladu znamenalo Černý, ale byl to Čech jako poleno. Měl černého hřebce vraníka, kterého proháněl v lipovém rondelu u řeky. Paní Šwarcová chodila nejraději v černém, protože jí to zeštíhlovalo.

Na druhé straně řeky koupil lomy na Bílém kameni pan Bělohradský a je na bíledni, že z něho vyráběl bílé vápno také pro Kavalierovy sklárny. Paní Bělohradská měla nejraději sněhově bílé šaty, protože byla jako proutek a zeštíhlovat se nemusela.

V neděli si Šwarcovi dávali k obědu černou polévku – prdeláčku, kapra na černo a karpačo z černé ředkve a řepy. Popíjeli k tomu chlazené černé pivo.

Bělohradští obědvali většinou kulajdu a bílou hříbkovou omáčku s knedlíky a zapíjeli to bílým vínem.

Po obědě se obě rodiny scházely na neutrální půdě na Ostrově v Hutích u Kavalierů na černou a bílou kávu či na dobrý černý a bílý čaj. Pánové hráli šachy, dámy dámu, samosebou, že Šwarcovi s černými figurkami a Bělohradští s figurkami bílými. Bývala to taková černobílá idyla.

Jenže přišla válka a nebyla chuť na šachy a ani nebyla černá káva a po válce přišla doba červená, rudá. Šwarcovi noví hospodáři sebrali velkostatek a Bělohradskému vápenku i lomy. Všechno začalo pustnout a zarůstat šípkovými keři a kopřivami. Ruiny velkostatku ve středu města čekají na spasitele nebo likvidaci a lomy se vrátily zpátky do přírody. Šwarcovi i Bělohradští zemřeli a odpočívají v pokoji.

Zub času

Milan ŠTĚDRA

Čas přišel do zubní čekárny až po mně. Tvářil se sice neutrálně, ale doktorka mu dala přednost. Tohle mě teda našťvalo, jenže obyčejnej smrtelník nemá nikde odvolání. Zvuk vrtačky mi byl tentokrát příjemnou hudbou současně s představou utrpení toho zmetka. Když vycházel z ordinace, kopl jsem ho pod koleno mile se usmívaje. Ten parchant mě ale hryzl a úplně se vypařil. Seděl jsem v zubařském křesle a pozoroval pozvolné modrání otisku jediného zubu na hřbetě ruky. Ani doktorka mě nešetřila. Vrátil jsme se domů o deset let starší.

O osamělosti v nás

Milan ŠTĚDRA

Bylo jedno zvíře a to se mělo velice osaměle. Též ostání zvířata byla veselá a smutná. Jednou se osamělé zvíře potkalo s osamělým člověkem a oba po té srážce ztratili charakter osamělosti. Co se to s námi stalo? Ptaly se jejich vyděšené oči. Co jsme teda zač, teď, když už nejsme osamělí? Kdo první sklopil hlavu, bylo zvíře a prchalo v divokém běhu. Oba se sobě vzdalovali rychlostí jeho útěku, oba však stejnou měrou. Člověk ještě zvolal: „Vrať se, zvíře!“, které neslyšelo, protože kdokoli na útěku, nikdy neslyší. Každý svou samotu nese si v srdci a vzdálenosti mezi námi se ředí v důsledku jejího rozpínání.

A opět „moje báječná třída“

Jindra Mannová (povídka z 5. knihy „Pohádky ze života“)

Ráda se podělím se čtenáři Českého dialogu, ale i jinými, zase o jeden příběh ze školního života.

Jednoho dne se mi opět ozval telefon ze zahraničí, který tak ráda vítám a v něm klidný, až radostný hlas Lenky, jenž působí tak blahodárně:

„Moje báječná třída, musím ti vyprávět.“

A Lenka vyprávěla:

„Vcházím ráno, ještě za šera, do třídy 8. B, ve které jsem třídní, abych vyučovala matematiku. Ale co to?“

Všichni žáci stojí v pozoru, v přítomí rozeznávám na každé z lavic – plápolající svíčky. Místností se line pouze hudba „Novosvětská symfonie“ od Antonína Dvořáka, kterou dobře znám z mých rodných Čech. Vnímám milou melodii, jež mi připomněla domovinu a jež mě pohladila po duši a užasle se rozhlížím. Třída je slavnostně vyzdobena svítícími řetězy, balonky, na okně nápis z jednotlivých velkých písmen „SRDEČNÉ UVÍTÁNÍ“. Tabule je zcela vymalována kytičkami i matematickými vzorci a uprostřed trůní: „Moc jsme Vás postrádali“. Na stole se skví ve váze kytice.

Nalézám i vypsané příhodné citáty z Bible, které vybrali jednotliví žáci, i s jejich podpisem. (Jsme totiž švýcarská, soukromá, křesťanská škola.)

Jsem dojata a jen těžko nalézám slova díky za tak milé a srdečné přivítání po mé současné, té novodobé nemoci, kdy se vracím do školy a do mé, musím říci – oblíbené třídy. A není to poprvé, co mi moji milí žáci připravili tak úžasné překvapení. Jejich podobný krásný počín a překvapení, které mi připravili k Vánocům 2019, se dostal až do české literatury – povídka „Moje báječná třída“, se nalézá v knize „Stopy zanechané životem“.

A zkuste v takovéto atmosféře učit tak realistickou – matematiku, svět konkrétních strohých čísel. Ale samozřejmě jsme nejdříve pohovořili a byla jsem to já, kdo se ptal na jejich potřeby a zájmy mých milých žáků. I pan ředitel mě hezky ve škole přivítal a byl to on, kdo žákům ve své vyučovací hodině dovolil třídu vyzdobit a nachystat. I bývalý pan ředitel si pro mne už předem rezervoval čas k rozhovoru a přiznával, že až v mé nepřítomnosti si všichni uvědomili, co vše v tichosti dělám. Zástupkyně ředitele mi věnovala malinkou pozornost s cedulkou: „Jak hezké, že jsi zase tady“. A služebně nejstarší kolega pronesl: „Tato škola bez tebe, to prostě není ono“. I žáci z jiných tříd mě radostně přiběhli pozdravit. Učitelé, kteří mě zastupovali, mi s povděkem zase mé žáky rádi přenechali.

Mladý student vysoké školy technické, který si také přivydělával mým zastupováním, mě pobavil, když pravil: „V době koronavirové, kdy je všechno zavřeno, není kam večer jít, ani na diskotéku, nebyly náročné přípravy na hodiny matematiky pro mne zase takové sebezapření.“ Příběhy, které slyším z této školy, kde pracuje výše zmíněná učitelka, mi připadají tak trochu z jiného světa. A není to určitě tím, že jsou z jiné země, ani odlišným školským systémem. Není to ničím jiným – než těmi osobami samými, kteří svou víru žijí s přesvědčením.

VFELECTRIC specialista elektro
 Sázava, Benešovská 4

LED HD TELEVIZOR Vivax 32LE131T2

80 CM (32")
 1366 x 768 PX

DVB-T/T2/S/S2 HEVC
 ZVUK 10 W

2X DHMI, USB
 HOTEL. MÓD

40%
 4.990,-
2.990,-
 SLEVA 2.000,-

Chyby a omyly v textu, cenách a technických specifikacích vyhrazeny. Ceny jsou uvedeny bez REPO. Alca probíhá do vyprodání zásob.

+420 327 321 678 Po - Pá: 8:00 - 17:00 So: 8:00 - 11:30 sazava@vfelectric.cz

OBNOVA ZAHRAD

MÁTE ZAHRADU? JEN NĚKOLIK STROMKŮ U DOMU?

- **ŘEZ+KÁCENÍ**
 ovocných/okrasných stromů, keřů; křovin
- **REVITALIZACE:**
 přeprojektování + nové výsadby
- **DLOUHODOBÁ ÚDRŽBA**
 stávající/vysazené zeleně
- **ZÁVLAHY, terénní úpravy + drobné zednické práce**

Podrobně na: www.OBNOVAZAHRAD.cz
 tel.: 723 165 502

jon.cz

PŘIPOJTE SE K INTERNETU A TELEVIZI

Cena od **144 Kč**

Rychlost až **2Gb/s**

Instalace **ZDARMA**

INTERNET s **20% slevou**

321 720 710 www.jon.cz / info@jon.cz

PEDIKÚRA V SÁZAVĚ

Jedná se o suchou - přístrojovou pedikúru

Odborné ošetření nohou speciálním přístrojem.
 Kůže a nehty se velmi jemně a šetrně ošetří pomocí brusných frézek.
 Na závěr masáž nohou.

Nově Onyfix

Kateřina Neumanová

Provozovna je součástí kadeřnictví Květa & Zdena

Poznaňská 439, společenský dům - přízemí, Sázava 285 06
 Tel. +420 604 108 163

Těším se na vaši návštěvu

Začátek po 10 týdnech po 20 týdnech po 30 týdnech

Korekční systém Onyfix je revoluční nový přípravek pro ošetření zarostlých a deformovaných nehtů

- bezbolestný proces aplikace
- neinvazivní - žádné jehly ani operace
- může poskytnout okamžitou úlevu i trvalé řešení bolesti
- upraví tvar nehtu pomocí přirozeného růstu
- žádná omezení aktivit (plavání, saunování, lak na nehty)
- vhodné i pro děti a diabetiky

AUTOCENTRUM SÁZAVA

Centrum služeb pro motoristy

Kompletní servis osobních a dodávkových vozidel

Pneuservis
 Servis klimatizace
 Diagnostika
 Příprava a zajištění EM a STK
 Náhradní vozidlo po dobu opravy **ZDARMA**

Servis, dovoz, poradenství, registrace Historických vozidel

AUTOCENTRUM SÁZAVA, ul. Generála Vedrala Sázavského 517
 285 06 Sázava
 Petr Král 608 227 340

PROGRAM KINA V LEDNU

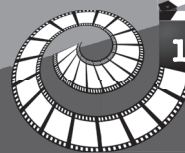
Neděle 8. 1. / 17:00 / NEJVĚTŠÍ DAR

V dávných dobách spolu žili bohové a smrtelníci v dokonalé harmonii. Nejvyšší bůh Svarožič dohlížel na pořádek a kontroloval, aby si bohyně jara, léta, podzimu a zimy pravidelně střídaly žezlo. Jenže Morena, bohyně zimy, chce vládnout věčně. Trnem v oku jí je mladá a rozverná bohyně jara Vesna, které musí v daný čas vždy ustoupit. S pomocí svého syna Smrťáka a boha zla a sváru Černoboga se jí ale povede Vesnu obelstít a na lidský svět uvrhne krutou zimu. Zasněžená zem trpí pod mrazem a vichrem, obyčejní lidé i oslabená bohyně jara se najednou nemohou Moreně vyrovnat. Jedinou možností je, aby bohyně léta a podzimu včas požádaly o pomoc ostatní slovanské bohy. Božská kouzla sama o sobě ale nebudou stačit, Morenino řádění může zastavit až ten Největší dar. Pohádka oživí starou slovanskou mytologii s bohyněmi ročních období Vesnou, Živou, Osení a Morenou, jejichž tradice v mnoha ohledech přetrvávají dodnes. Stejně jako dodnes známe prastaré pohanské bohy Peruna, boha hromu a blesku, Radegasta, boha úrody a hojnosti, Velese, boha podsvětí a moudrosti, nebo Černoboga, boha sváru a zla, kteří žili ve stínu posvátného dubu, z jehož koruny zalité sluncem vládl mocný Svarožič.

Pohádka / Česko / 2022 / 93 min. / přístupný / senioři 20 Kč / 120 Kč

Neděle 15. 1. / 19:00 / GRAND PRIX

Filmová komedie režiséra Jana Prušinovského (Most!, Okresní přebor) vypráví o dvou bratrancích milujících auta a jednom kriminálníkovi, který je zase rád krade. Roman (Kryštof Hádek) vede pofiderní autobazar na okraji města, má tři děti, živelnou manželku (Anna Kameníková) a pije. Emil (Robin Ferro), fanatický milovník pořádku, si piplá svou autodílnu v centru, za kterou stojí jeho největší chloubka: maketa Formule 1. Když Emil

v televizní soutěži vyhraje vstupenky na Velkou cenu Formule 1, nezbývá mu nic jiného než požádat bratrance Romana, aby jej tam zavezl. Neumí totiž řídit. Ani jeden z nich ještě netuší, že se na ně nabalí místní magnet na problémy, vrchní dodavatel kradených aut a Romanův kamarád z vězení Štětka (Štěpán Kozub).

Komedie, Road movie / Česko / 2022 / 107 min. / 12+ / senioři 20 Kč / 130 Kč

Neděle 29. 1. / 19:00 / HRANICE LÁSKY

Hana (Hana Vagnerová) začíná cítit, že její vztah s Petrem (Matyáš Řezníček) se pohybuje v příliš zajetých kolejkách. Rozhodne se ho tedy osvěžit a začne s Petrem sdílet své erotické představy a tajné sny. Od vyprávění je pak už jen krůček k činům. Ke zkoumání vlastní intimity, k zážitkům s jinými partnery a ke stále intenzivnějšímu hledání hranic, za které se dá v lásce a sexu zajít. Experiment se svobodou se však může snadno vymknout z rukou...

Drama, Erotický / Česko, Polsko / 2022 / 95 min. / 15+ / senioři 20 Kč / 100 Kč

Woskovky
ve spolupráci s TJ KAVALIER Sázava z. s.

PROGRAM LEDEN

8. 1. Sáňkiáda na Skřivánku

12. 1. Tvořeníčko pro nejmenší

17. 1. Divadélko pro nejmenší

22. 1. Podiatrické vyšetření

Zimní aktivity:

- Postavit sněhuláka
- Udělat ve sněhu anděla
- Nasypat ptáčkům do krmítka a pozorovat je
- Dát si horkou čokoládu/čaj
- Pustit si pohádku
- Přečíst kousek knihy

Děkujeme za přízeň v letošním roce a těšíme se na spolupráci v roce příštím!

NINA PETRÁŠKOVÁ

olejomalba aquarel

→ výstava
 infocentrum, V+W 280, 285 06 Sázava
 16. 1. – 24. 3. 2023

→ VERNISÁŽ 13. 1. 2023 • 18:00

SÁZAVA
20. 1.
2023
19:30

WILLY RUSSELL
Shirley Valentine
 překlad – Pavel Dominik
 režie – Zdeněk Kaloč
 všechny postavy ve hře
 představuje Simona Stašová

Předprodej vstupenek:
 infocentrum Sázava
 pořádá: VIP ART Company

TIP NA
 VÁNOČNÍ
 DÁREK

provozovací práva pro Českou republiku náleží K. Schauerové
 autorská práva k překladu zastupuje Aura-Pont s.r.o.

FERDA MRAVENEK

VIP
ART
COMPANY

Veselá pohádka plná dobrodružství slavného malého hrdiny s puntíkovým šátkem a jeho přátel z knížek Ondřeje Sekory. Kamarádství s Cvrčkem, Plošticí Ruměnicí a Broukem Pytlíkem, spory s panem Hlemýžděm a Škvory policajty, stavba vozíku a hon na Koníka, tanec s Housenkou a boj s Mravkolvem a jeho synem Ťutínkem nenechá klidným žádného z malých ani velkých diváků. A některé písničky si zpívají děti už při odchodu z divadla.

SÁZAVA **22. ledna**

Kulturní dům Sázava
 nám. Voskovce a Wericha 280

15:00

předprodej: TIC Sázava, nám. Voskovce a Wericha 280
 tel: 327 320 763 / 608 531 565

CD
production

Na kus řeči

MIROSLAV
DONUTIL

!!! NOVÝ PROGRAM - NOVÉ HISTORKY !!!

19:00 hod. - Divadlo

16.2.2023 SÁZAVA

PŘEDPRODEJ: SÁZAVA, Informační a kulturní centrum, nám. Voskovce a Wericha 280
 a dále on-line: www.ticketportal.cz

ČERTOVA DIVADELNÍ BRÁZDA 2023

KULTURNÍ DŮM SÁZAVA

13. ledna 2023

120 Kč

19:30

Slaměný klobouk

Eugène Labiche, Miroslav Horníček

DS Vojan, Libice nad Cidlinou

Pro diváky je připravena bohatá a mistrně rozvinutá zápletko o svatbě pana Fadinarda a Helenky Nonacourtové. Vše se hlavně točí okolo slaměného klobouku, náhodou sežraného Fadinardovým koněm. Získání nového stejného klobouku brání svatbě, a naopak chystaná svatba zase brzdí hledání klobouku. Žárlivý manžel, milenky z minulosti hrdinů a všudypřítomní svatebčané nastalou situaci důkladně komplikují...

Je prosinec 1936 a toto jsou Zprávy ze světa zábavy: slavný představitel Sherlocka Holmese, William Gillette, se v těchto dnech zotavuje z následků střelného zranění, které utrpěl před dvěma týdny v divadle Palace, kdy jen o vlásek unikl smrti. Plejáda filmových hvězd navštíví o Vánocích velkého herce v jeho sídle v naději, že uspíší jeho zotavení. Přejeme mu všechno nejlepší a těšíme se, až znovu uslyšíme jeho proslulé zvolání: „Watson! Hra začíná!“

10. února 2023

120 Kč

19:30

Hra začíná!

Ken Ludwig

DS Li-Di, Litoměřice

17. března 2023

120 Kč

19:30

Zakázané uvolnění

Petr Kolečko

DS Tyl, Říčany

Únos nevěsty a hokejové Mistrovství světa? Jde to dohromady? Zjistíte, že to jde. Překvapivě v prázdném sportbaru. Zvláště, když novomanžel svou novomanželku ne a ne najít! Vyčistí se po bouři vzduch?

“Milá matko, už mi nikdy nepiš do úřadu pro pohřešované osoby...” píše syn své matce, která se neustále, až nesnesitelně snaží řídit jeho život. Ovšem podle ní, je vždy nesnesitelná pouze na snesitelnou míru. To roztáčí kolo podivuhodných příhod, během kterých se oba snaží najít jeden druhého i sami sebe.

21. dubna 2023

120 Kč

19:30

Milá matko...

Sam Bobrick, Julie Steinová

DS Kroměříž

26. května 2023

120 Kč

19:30

Agnes Belladone

Jean-Paul Alegre

DS Svatopluk, Benešov

Komedie o tom, že divadlo není žádná hra, ale velmi vážná činnost. Hra plná intrik, humoru i krutosti z divadelního prostředí se začíná odehrávat v šatně divadla po premiéře představení.

Předprodej vstupenek v Informačním a kulturním centru Sázava
nebo přímo na místě 30 minut před každým představením.
Možnost zakoupení abonentky na všechna představení za zvýhodněnou cenu 400 Kč.
Změna programu vyhrazena.

9 012341 234571

Sázavské listy ■ Periodický tisk územního samosprávného celku ■ Místo vydávání: město Sázava ■ Číslo 1/2023 vyšlo 31. 12. 2022 ■ Ročník 23. ■
Registrace: MK ČR E 19386 ■ Vydavatel: Město Sázava, nám. Voskovce a Wericha 356, 285 06 Sázava, IČ 00236411 ■ Cena 5 Kč ■ Rediguje Milan Štědra ■
Grafické zpracování: Adler Communication s. r. o. ■ Tisk: Fast ■ Adresa redakce: sazavske.listy@seznam.cz ■ Tel.: 604 272 199 ■ Uzávěrka dalších
čísla je 20. 1. ■ Distribuce: MÚ Sázava ■ Prodej ve vybrané síti prodejen v regionu ■ Za věcnou správnost odpovídají autoři

